

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ใจไม่มีคำว่าหญิงว่าชาย

วันนี้เป็นวันมหามงคลแก่พี่น้องทั้งหลายที่มาด้วยกัน ณ วัดป่าบ้านตาด โดย
ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ท่านเสด็จมาวัดเรา เพื่อฟัง
อรรถฟังธรรมอบรมจิตใจให้มีความสงบร่มเย็น มีธรรมเท่านั้นที่จะทำให้ใจของโลกให้
มีความสงบร่มเย็นได้ เสียงธรรมโลกฟังกันน้อยมากทีเดียว ถ้าเทียบก็เหมือนกับว่า ผู้ที่
ได้ฟังอรรถฟังธรรมเข้าสู่จิตใจของตนนั้นเท่ากับเขาโค ผู้ที่ฟังแต่เสียงความเปลือคความ
เปลือค เจือปนไปด้วยพินด้วยไฟเผาไหม้ภายในจิตใจ และสร้างความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมขึ้น
ภายในจิตใจนี้ทั่วโลกทั่วสงสาร นี้เท่ากับชนโค มีจำนวนมากขนาดนั้น เขาโคคือผู้ฟัง
อรรถฟังธรรม ได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรมล่วงไหลซึมซาบเข้าสู่ใจใจยอมได้รับความ
สงบเยือกเย็นเพราะธรรม

วันนี้พี่น้องทั้งหลายโดยมีทูลกระหม่อมท่านเสด็จมาทรงเป็นประธาน ณ ที่นี้ ได้
ฟังอรรถฟังธรรมของพระพุทธเจ้า ที่หลวงตาได้นำมาแสดงให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพื่อ
ขโลมจิตใจให้มีความสงบร่มเย็น เรียกว่าเป็นมงคลมหามงคลแก่พี่น้องทั้งหลายวันนี้
เป็นอย่างมากทีเดียว จิตใจของโลกมีความเหือดแห้งจากอรรถจากธรรม เพราะฉะนั้น
ความทุกข์ซึ่งเป็นผลของกิเลสนั้นจึงท่วมท้นเต็มโลกเต็มสงสาร ไปสถานที่ใดอยู่สถานที่
ใด จะได้นำความสุขมาเฉลี่ยเผื่อแผ่ให้เป็นความยิ้มแย้มแจ่มใสภายในจิตใจนี้ เรา
อยากจะพูดว่าไม่มีและไม่ค่อยมี

เพราะเรื่องอรรถเรื่องธรรมมีน้อยมากภายในจิตใจของโลก ผู้ที่ได้รับผลจากการ
อบรมจิตใจจากธรรมแล้ว จึงไปสู่สถานที่ที่ดีที่ที่เหมาะสมได้น้อยมากยิ่งกว่าผู้ที่ไหลลง
ไปทางต่ำ มีเปรตมีผี สัตว์นรกทุกประเภท มีเต็มอยู่ในนี้ ออกไปจากจิตใจที่กิเลสวางยา
พิษเข้าสู่จิตใจเต็มที่แล้ว ก็แสดงความเดือดร้อนให้แก่จิตใจดวงนั้นๆ ไสลงไปในที่
ต่างๆ ซึ่งเป็นที่ไม่พึงปรารถนา นี่คือกิเลสหลอกสัตว์โลก และโลกทั้งหลายก็ไม่มี
ชีวิตหลายอิมพอ ตื่นมากก็อยากได้ยินเสียงพินเสียงไฟนี้ละก่อนอื่น เรื่องเสียงอรรถเสียง
ธรรมส่วนมากจะไม่คิดถึงเลย

ส่วนผู้ปฏิบัติอรรถธรรมนี้พอตื่นนอนขึ้นมาระลึกถึงอรรถถึงธรรมก่อนอื่น อรรถ
ธรรมนี้จะไหลเข้าสู่ใจๆ โดยลำดับลำดับ ที่รวมแห่งความสุขทั้งหลายตลอดถึงบรมสุข
รวมที่ดวงใจซึ่งได้รับการอบรมจากอรรถจากธรรมเต็มที่แล้ว และที่รวมแห่งทุกข์
ทั้งหลายก็รวมลงที่ใจที่ได้ยินได้ฟังได้เห็นอะไรต่างๆ นานา ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นเรื่องพิน

เรื่องไฟเผาไหม้เข้าสู่ใจๆ ใจจึงมีความเดือดร้อนมากที่สุดในโลกอันนี้ แต่กิเลสมันปกปิดกำบังไว้ไม่ให้มองเห็น เปิดทางเพลิดเพลินรีนเริงบันเทิง เปิดทางความหวัง หวังนั้นหวังนี้ไว้เพื่อหลอกสัตว์โลก ครั้นตายไปก็ตายไปด้วยความผิดหวัง ทั้งๆ ที่หวังอยู่ด้วยกันทุกคน เวลาตายไปแล้วกลายเป็นคนผิดหวังๆ นี้เพราะกิเลสหลอกสัตว์โลก

ส่วนธรรมของพระพุทธเจ้าไม่มีคำว่าหลอก ใครปฏิบัติได้มากน้อยเพียงไรก็เป็นความสงบร่มเย็นแก่จิตใจของตน ความสุขก็ดี ความทุกข์ก็ดี ตั้งแต่สุขมากทุกข์มาก จนกระทั่งถึงบรมสุขมหันตทุกข์ รวมลงที่จิตใจนี้ทั้งนั้น เป็นภพขณะที่จะรับรองเอาสิ่งดีชั่วทั้งสองประเภทนี้ นอกนั้นไม่มี ต้นไม้ภูเขาหินฟ้าอากาศที่ไหนเขาก็เป็นเรื่องของเขา เขาไม่มีความรู้สึกตัวเลยว่าเขาได้ทรงอะไรไว้ แต่จิตใจนี้รู้สึกตลอดเวลา เพราะใจนี้เป็นนักรู้ เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนจิตใจที่เป็นนักรู้นี้ให้รู้ในทางที่ถูกที่ดี แก้ไขตัดแปลงสิ่งที่เป็นภัยแก่ตัวเองออก ด้วยความรู้ของตนที่ได้รับการศึกษาอบรมมาจากครูจากอาจารย์ หรือจากธรรมทั้งหลาย และอบรมจิตใจ ใจจะมีความสงบร่มเย็นเป็นลำดับลำดับไป

เรื่องใจเป็นเรื่องสำคัญมาก พุทธศาสนาเราลงที่ใจนี้ทั้งหมด พระพุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาชั้นเอกๆ จะหาเทียบที่ไหนไม่ได้เลย เราพูดตามหลักความจริง ไม่ได้ตำหนิติเตียนศาสนาใด ชมเชยศาสนาใด โดยหาเหตุผลต้นปลายไม่ได้ เราชมเชยและตำหนิติเตียนว่าดีหรือไม่ดีนั้นด้วยเหตุด้วยผลตามหลักความจริงล้วนๆ สำหรับพุทธศาสนาของเราเนี่ย พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาพระองค์แรกทรงพระบรมสุขขึ้นในวันเดือนหกเพ็ญตรัสรู้ธรรมก็คือฟังก์กิเลสตัวมหันตทุกข์ออกจากพระทัยเรียบร้อยแล้ว พระจิตสว่างจ้าขึ้นมา เรียกว่าตรัสรู้ธรรมกระจ่างแจ้งขึ้นมาเป็น โลกวิทู รู้แจ้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง ซึ่งแต่ก่อนยังไม่เคยรู้เคยเห็นเลย ได้มาปรากฏในคืนวันนั้นอย่างแจ่มแจ้งชัดเจนเป็น อาโลโก อุทปาทิ สว่างจ้าครอบโลกธาตุ คือศาสดาพระองค์แรกผู้ทรงพระบรมสุข

แล้วก็นำธรรมที่พระองค์ทรงไว้แล้วนั้น มาเฉลี่ยเผื่อแผ่โปรดปรานสัตว์โลกทั้งหลายให้ได้ยินได้ฟังกระแสแห่งเสียงธรรมที่เป็นบรมสุขจากบรมศาสดา ได้นำไปประพฤติปฏิบัติขโลมจิตใจของตนให้มีความสง่าผ่าเผยขึ้นมา สำหรับพระพุทธเจ้าของเราเนี่ยก็มีปฐมสาวกเบื้องต้นคือเบญจวัคคีย์ทั้งห้า ท่านได้รับบรมสุขจากพระพุทธเจ้าของเรา ต่อจากนั้นก็กลายเป็นสาวกขึ้นมาจำนวนมากมาย นี่ล้วนแล้วตั้งแต่ได้รับอรรถรับธรรมจากพระพุทธเจ้าที่ทรงแนะนำสั่งสอน แล้วนำไปอบรมสั่งสอนตนเอง จิตใจก็ดีขึ้นพินขึ้นโดยลำดับ จนกระทั่งถึงวิมุตติพระนิพพาน วิมุตติพระนิพพานเป็นที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งมวลในแดนสมมุติ ไม่มีในพระนิพพานเลย บรมสุขทั้งหมดคือพระนิพพาน นี้ออกจากการอบรมจิตใจ ไม่ใช่ช้อออกจากที่อื่นที่ใด ขอให้พี่น้องทั้งหลายจดจำเอาไว้

ใจของเราไม่มีคำว่าหญิงว่าชาย เป็นนักรู้ด้วยกัน รับผิดชอบทั้งบุญ ดีชั่ว สุขทุกข์ รับผิดชอบตามแต่เจ้าของจะเป็นคนโง่หรือคนฉลาด ขวนขวายหาสิ่งทั้งสองนี้เข้ามาสู่ใจเท่านั้น ถ้าใครโง่ก็ชวนขวายหาตั้งแต่สิ่งชั่วช้าลามก ครั้นไหลเข้ามาสู่ใจก็กลายเป็นฝันเป็นไฟขึ้นมาที่ตนเอง อยู่ที่ไหนไปที่ใด ภพใดชาติใด จะมีตั้งแต่เรื่องความทุกข์ความเดือดร้อนผิดหวังตลอดไป เพราะความชั่วที่ตนเสาะแสวงหาไม่ถูกทางนำมาเผาตน

ผู้ที่เสาะแสวงหาโดยถูกทางก็คือผู้อบรมจิตใจ เช่นได้รับการอบรมจากธรรมะ คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า หรือครูบาอาจารย์ แล้วนำไปประพฤติปฏิบัติกำจัดสิ่งที่มีวิฆเนศที่เรียกว่ากิเลสอยู่ภายในจิตใจ ชำระซักฟอกจิตใจด้วยความดีงามทั้งหลาย มีการให้ทาน การรักษาศีล การเจริญเมตตาภาวนา นี่คือธรรมเครื่องกำจัดปิดเป่าความทุกข์ ตั้งแต่ย่อยถึงมากที่สุดให้หมดสิ้นไปจากจิตใจ ใจก็กลายเป็นบรมสุขขึ้นมาเพราะการชำระสะสางและการอบรมนั้นแล

ด้วยเหตุนี้จึงขอให้เราทั้งหลายมีความหนักแน่นต่ออรรถต่อธรรม การหนักแน่นไปตามกิเลสตัณหา หนักแน่นไม่หนักแน่นมันก็ไหลของมันไปอย่างนั้น เพราะความเคยชินของวิภูวน เกิดแล้วตาย ตายแล้วเกิดอย่างนี้ ไม่ว่าจะเป็อัตภาพใดนำมาแข่งขันกันไม่ได้ ใครเกิดก็ภพก็ชาติมาได้ก็กัปก็กัลป์ แข่งขันกันไม่ได้เพราะมากต่อมากด้วยกัน นี้เรียกว่าวิภูจักรวิภูวน พาสัตว์หมุนเวียนสูงๆ ต่ำๆ ลุ่มๆ ดอนๆ เรื่อยมา เต็มไปด้วยทุกข์และมหันตทุกข์ตลอด แต่จิตใจนี้ไม่เคยฉิบหาย ใจนี้เป็นใจที่คงเส้นคงวาหนาแน่นตลอด จนกระทั่งถึงนิพพานก็กลายเป็นธรรมธาตุไปเลย ไม่มีคำว่าฉิบหาย

จะตกรรทหมกใหม่ตามธรรมที่ท่านแสดงไว้ตามหลักความจริงที่กัปก็กัลป์ ทุกข์ก็ยอมทุกข์ มหันตทุกข์ทุกข์ขนาดไหนยอมรับว่าทุกข์ แต่จิตไม่ยอมฉิบหาย พอพ้นจากนั้นแล้ว... เพราะโลกในวิภูจักรวิภูวนนี้เป็นโลกอนิจจัง เปลี่ยนซ้ำหรือเปลี่ยนเริ่มมันเปลี่ยนของมันโดยหลักธรรมชาติไปโดยลำดับ เพราะฉะนั้นผู้ที่ตกรรทก็กัปก็กัลป์จึงมีทางพ้นตัวขึ้นมาได้จากความเปลี่ยนแปลงของวิภูจักรนี้แล ท่านเรียกว่าโลกอนิจจังแล้วเปลี่ยนแปลงขึ้นมาๆ พ้นตัวขึ้นมาด้วยความดีงาม จิตก็ไม่ฉิบหาย และบำเพ็ญตนเป็นคนดีขึ้นเป็นลำดับลำดับ เอาจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น จากความดีทั้งหลายที่ได้อุตสาหะพยายามพยุ่งตนขึ้นมาได้ขนาดนั้น จิตก็ไม่ฉิบหาย กลายเป็นธรรมธาตุไปเลย

ธรรมธาตุได้แก่จิตของท่านผู้บริสุทธิ์วิมุตติหลุดพ้น พระพุทธเจ้าตรัสรู้ในโลกอันนี้มากขนาดไหน พระพุทธเจ้าองค์นี้ตรัสรู้ องค์นั้นตรัสรู้ วันนี้หนึ่งองค์ วันหน้าหนึ่งองค์สององค์ ก็เป็นสามองค์สี่องค์ แล้วก็กัปก็กัลป์ก็ตรัสรู้มาเรื่อยๆ พระพุทธเจ้าจึงย่อมมีจำนวนมากมายก่ายกอง พระสาวกของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ก็จำนวนมาก

เหล่านี้เป็นธรรมดาที่ทั้งนั้นครอบโลกธาตุไปหมด โลกทั้งหลายได้กราบไหว้ธรรมดาที่นั่นแหละ ที่ว่าธรรมมีอยู่ๆ คือธรรมดาเหล่านี้แหละ โลกทั้งหลายได้กราบไหว้บูชา นี่ก็ไม่ฉิบหาย กลายเป็นธรรมดาขึ้นมา ท่านว่านิพพานเที่ยง กับธรรมดาที่เที่ยง ก็อันเดียวกันนั่นแหละ นี่ละจิตไม่เคยฉิบหาย ตกนรกอเวจีก็กัปก็กัลป์ก็ฟื้นตัวขึ้นมาได้ จนกระทั่งถึงนิพพาน ถึงธรรมดา ก็ไม่ฉิบหาย เป็นธรรมดาที่คงเส้นคงวาหนาแน่น ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง ออกจากใจดวงนี้นะ

ใจดวงนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่เราทั้งหลายเป็นผู้รับผิดชอบตัวเอง จะเป็นผู้ระมัดระวังรักษาสิ่งที่เป็นภัยแก่ตัวเอง และจะนำทุกข์มาให้ แล้วให้บำรุงรักษาสิ่งที่ดีงามที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนด้วยความอุตสาหะพยายาม ทุกข์บ้างสุขบ้าง หนักบ้างเบาบ้าง ทนเอาด้วยเหตุผล เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แล้วทุกข์ก็ทนทรมาณ สิ่งใดที่เป็นของไม่ดีทุกข์หรือสุขก็ไม่ทำ ผู้นั้นก็จะเป็นคนดีไปเรื่อย ๆ

วันนี้เราก็ได้ฟังอรรถฟังธรรมทั่วหน้ากันแล้ว เป็นวันว่างด้วย และเป็นวันทูลกระหม่อมท่านเสด็จมาด้วย เป็นโอกาสอันดี เป็นมหามงคล และได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรมที่นำมาสั่งสอนเวลานี้ ก็นำมาจากธรรมดาของพระพุทธเจ้าและของพระอรหันต์ท่าน ซึ่งเป็นธรรมที่ตายใจได้แล้วร้อยเปอร์เซ็นต์ล้านเปอร์เซ็นต์ เป็นธรรมที่จะรื้อขนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น ไม่มีธรรมแง่ใดที่จะนำสัตว์โลกแหวกแนวลงไปนรก ไม่มีในธรรมทั้งหลาย

แต่เรื่องกิเลสมีมากมีน้อย ตลอดโคตรแซงของมัน เป็นโคตรแซงที่หลอกลวงสัตว์โลก ลากเข็นสัตว์โลกลงสู่นรกอเวจีได้โดยไม่คาดไม่ฝัน เพราะหลงตามมันจนไม่นึกคิดว่าผิดถูกดีชั่วประการใด แล้วไหลตามมันๆ ไปจมอยู่ในนรกมีจำนวนน้อยเมื่อไร ไม่ว่านรกไม่ว่าสวรรค์ นี่เป็นศาสดาองค์เอกเทศน์ไว้ ไม่ใช่อุตริมาพูดเอาเฉยๆ ว่านรกมีสวรรค์มี พรหมโลกมี เปรตผีประเภทต่างๆ มี สัตว์ที่เสวยกองทุกข์เต็มโลกธาตุนี้มี เพียงพูดเอาเท่านั้นไม่มี พระองค์ใดก็ตามทรงหยั่งทราบด้วยพระญาณถึงพระทัยแล้วสั่งสอนสัตว์โลก ตามความสัตย์ความจริงที่ทรงรู้ทรงเห็นแล้วทุกแง่ทุกมุม ตั้งแต่เปรตแต่ผี สัตว์นรกประเภทต่างๆ ลงไปถึงนรกหลุมลึกที่สุดนั้น ก็พระพุทธเจ้าทั้งนั้นแสดงไว้ ไม่มีใครจะอุทริ

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ไม่ได้ตรัสรู้ขึ้นมาเพื่อจะอุทริหลอกลวงสัตว์โลก สร้างพระบารมีก็ตั้ง ๓ ประเภท ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป นี้เป็นประเภทที่เยี่ยม บรรดาพระโพธิสัตว์ที่สร้างพระบารมีมาจนได้เป็นพระพุทธเจ้า ถึง ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป ยังแถมมหากัปเข้าอีก ท่ามกลาง ๘ อสงไขยแสนมหากัป ได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา ๔ อสงไขยแสนมหากัป เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา การเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาทั้งสามประเภท

แห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลายนี้ ไม่ใช่เป็นธรรมที่มาจากไตรโลกวงสัตว์โลกให้ลุ่มจม เป็นธรรมที่มารื้อฟื้นสัตว์โลกทั้งหลายให้ฟื้นตัวขึ้นมาๆ ด้วยความรู้สึกดีชั่วต่างๆ แล้วแก้ไข ดัดแปลงตนเอง บำเพ็ญตนเองให้เป็นไปตามความหมายของธรรมที่แสดงไว้แล้วโดยถูกต้อง

เราทั้งหลายก็ได้ฟังแล้วธรรมของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ เป็น สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกแง่ทุกมุม บอกว่านรกมี ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดทรงรู้ ทรงเห็นประจักษ์พระทัยเรียบร้อยแล้ว จึงประกาศออกมาว่านรกมี มีก็ขุมก็ทรงทราบ ตลอดทั่วถึง จนกระทั่งย้อนขึ้นมาๆ ถึงพวกเปรตพวกผี พวกสัตว์นรกที่เสวยกรรมอยู่ในที่ต่างๆ ตามอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วของตน ก็ทรงรู้ทรงเห็นแล้วทุกอย่างแล้วนำมาแสดงไว้ เป็นธรรมคงเส้นคงวาหนาแน่นด้วยความถูกต้องแม่นยำทุกอย่าง จากนั้นก็สอนตั้งแต่มนุษย์ขึ้นไปถึงสวรรค์ชั้นพรหม สวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น จากนั้นก็พระนิพพาน นี่ก็ทรงประจักษ์ในพระทัยโดยสมบูรณ์แล้ว จึงนำมาสั่งสอนสัตว์โลก

ทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่วทรงทราบประจักษ์ในพระทัยแล้ว นำมาสั่งสอนสัตว์โลกด้วยความถูกต้องแม่นยำ จึงไม่มีธรรมประเภทใดที่จะคลาดเคลื่อนจากสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วนั้นเลย สัตว์โลกถ้าไม่ฝืนอันนี้จะค่อยเป็นคนดีเป็นลำดับลำดับไป แต่คนตาบอดที่อวดว่าตัวเป็นคนตาดีนี่ชิมันจมลงๆ ใจบอดเท่าไรก็ว่าตัวเฉลียวฉลาดเหนือโลกเหนือสงสารเหนือบัณฑิตนักปราชญ์เหนือพระพุทธเจ้าเหนือพระนิพพานไปเสีย พวกนี้จมอย่างมิด นั้น พวกนี้จำให้ดี

ธรรมพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์สอนไว้อย่างมีแบบมีฉบับ สอนโดยที่ทราบด้วยพระญาณที่หยั่งทราบตลอดทั่วถึงไม่ว่าส่วนย่อยส่วนใหญ่ ทั้งส่วนดีส่วนชั่วทรงทราบตลอดทั่วถึงด้วยความแม่นยำ ว่าอันใดมีอันนั้นจะเป็นอื่นไปไม่ได้ ต้องมีตลอด ไม่มีใครลบล้างได้ ถ้าพระพุทธเจ้าท่านทรงลบล้างได้แล้ว สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายตั้งแต่ย่อยๆ ถึงส่วนใหญ่สุดคือนรกอเวจี พระพุทธเจ้าจะลบล้างทำลายให้หมดเลยไม่ให้มีเหลือ ให้เหลือตั้งแต่ความดีงาม สิ่งที่สัตว์โลกทั้งหลายมีความมุ่งหวังและต้องการเท่านั้น ให้เป็นที่ชมของสัตว์โลกทั้งหลายตลอดไป ความทุกข์เหล่านี้จะไม่มี

แต่นี้ทำไมมันมีมากก็กัปก็กัลป์นับไม่ได้เลย นรกก็มีมาตั้งกัปก็กัลป์ สวรรค์พรหมโลก ดีชั่วประเภทต่างๆ มีมากก็กัปก็กัลป์ ก็เพราะลบล้างมันไม่ได้นั่นเอง จะสร้างความดีงามให้เลยจากที่เป็นความจริงอยู่แล้ว ตั้งแต่สวรรค์ถึงพระนิพพานนี้สุดขีดแล้ว จะสร้างให้สูงกว่านั้นมากกว่านั้นก็ได้ ทรงเห็นตามนั้นรู้ตามนั้นและสอนโลกตามนั้น เราทั้งหลายผู้ดำเนินตามอย่าฝ่าฝืนคือตั้งคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่เป็นคำสอนของจอมปราชญ์ฉลาดแหลมคม นำไปประพฤติปฏิบัติเราจะค่อยเป็นคนดีไปวันละเล็กละ

น้อย ถ้ามีการฟื้นตัวแก้ไขตัดแปลงตนอยู่แล้ว จะดีไปวันละเล็กละน้อย สุดท้ายก็ดีเต็มตัว ดีเต็มใจ ดีเต็มชาติเต็มภพของเราในชาตินี้รื่นเรริงบันเทิง ตายไปก็ไปในสวรรค์ชั้นพรหม จนกระทั่งถึงนิพพาน เพราะการอุทิศสัพพัญญูตามธรรมที่พระองค์ตรัสไว้ชอบแล้วไม่โกหกสัตว์โลก จึงขอให้ท่านทั้งหลายได้นำไปประพฤติปฏิบัติ

ศาสนาเท่านั้นที่จะเป็นที่ฝากเป็นฝากตาย คือธรรม ธรรมรวมลงมาแล้ว ใครเป็นคนสร้างธรรม คือการให้ท่านก็เรียกว่าสร้างธรรมเข้าสู่ใจ การรักษาศีลมาน้อยมาแต่กับไหนกาลใด ไม่สูญหายไปไหน เข้าสู่ใจนี้เหมือนกัน ตลอดถึงการภาวนา นี่เป็นความดีงามทั้งหมด จะไหลเข้าสู่ใจนี้ทั้งนั้น สมบัติมหาศาลที่เราสร้างมานานแสนนานนี้แหละจะเป็นเครื่องหนุนเราให้หลุดพ้นไปโดยลำดับๆ ถึงฝั่งปากโน้นคือพระนิพพานหรือธรรมธาตุ นอกเหนือจากธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไปแล้วนี้ไม่ได้เลย

พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์สั่งสอนโลกด้วยความแม่นยำ เพราะเป็นผู้สิ้นกิเลสแล้วทุกศาสนาของพระพุทธเจ้า เรียกว่าพุทธศาสนา ศาสนาของท่านจอมปราชัญ์ พุทธะก็คือจอมปราชัญ์นั่นเอง ทุกๆ พระองค์เป็นผู้ทรงรู้ทรงเห็นแม่นยำเหมือนกันหมด สอนสัตว์โลกจึงไม่มีผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปไหนเลย เมื่อสัตว์โลกก้าวตามนี้ก็จะถูกต้องแม่นยำไปเรื่อยๆ จนถึงที่สุดวิมุตติ ตามเสด็จพระพุทธเจ้าได้ทันไม่สงสัย ถ้าผู้ที่แหวกแนวอวดดีอวดเด่นยิ่งกว่าธรรม ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าทั้งหลายแล้ว ผู้นั้นจะเป็นผู้จมไปโดยลำดับลำดา ขอให้พิจารณา

สิ่งเหล่านี้จะไม่นอกเหนือจากตัวของเรารู้ได้ยินได้ฟังอยู่เวลานี้เลย ให้นำเอาไปคิด ตีอกก็เป็นตัวของเราเป็นคนดี คนที่จะเป็นคนดี ประพฤติตัวให้เป็นคนดี ก็คือตัวของเราเอง ให้นำเอาสิ่งที่ดีไปประดับ กาย วาจา ใจ ความประพฤติหน้าที่การงานของเรา เราก็จะเป็นคนดีไปโดยลำดับ ผู้ที่เอาแต่ความชั่วไปประดับ ก็เหมือนเอาบุตรเอาคุณไปปะหมัดทั้งตัว ตัวคนเลยกลายเป็นกองมูตรกองคุณไปหมด อันนี้เหลวแหลกแนวไม่มีความหวัง เหลือแต่ลมหายใจฝอดๆ อยู่เท่านั้น ตายแล้วก็ไปเลย จมเลยๆ พระจะนิมนต์มากุสลามาทิกาทั่วประเทศไทยไม่มีความหมาย สู้กรรมที่บุคคลนั้นทำไว้แล้วไม่ได้ ลงจมเลยๆ

ท่านจึงให้สร้าง กุสลา ธมฺมา คือความฉลาดแหลมคมเพื่อตัวเองเสียตั้งแต่เวลา มีชีวิตอยู่นี้ อย่าไปคอยแต่นิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา นะ ไม่ได้เรื่อง กุสลา ธมฺมา คือธรรมที่ยังคนให้ฉลาด อันใดเป็นศีลเป็นธรรมเป็นความดีงามให้อุทิศสำหรับชวนชวย อันใดที่ควรจะแก้จะละถอดถอนให้รีบแก้ไขถอดถอนด้วยความฉลาดของตน ผู้นี้แหละเรียกว่าเป็นผู้กุสลาให้ตน ไม่จำเป็นจะต้องนิมนต์พระมากุสลาอะไร เรื่องพระกุสลา

หลักดั้งเดิมที่ท่านนิมนต์พระไปพิจารณาบังสุกุล ต้นเหตุ มีในตำรานั้นะไม่ใช่มีมาที่ไหน ๆ คือท่านนิมนต์พระให้ไปพิจารณาคนตาย

พระองค์ไหนที่รับเรื่องบังสุกุลไม่รู้จักป่าช้าเหมือนจะไม่ตาย เพลิดเพลินรับเรื่องบังสุกุล แล้วรับสั่งพระให้ไปดูเป็นยังไงคนๆ นี้ แต่ก่อนเขาเป็นคนเหมือนมนุษย์มนา เรา่นี้แหละ สวยงามก็สวยงามรูปร่างกลางตัว เวลาตายแล้วเป็นยังไงให้พระไปพิจารณากรรมฐาน เรื่องราวเป็นอย่างนั้นนะ ครั้นต่อมาไปพิจารณากรรมฐาน เลยไปหากล้วยหอมกล้วยไข้อยู่ใน กุสลา ธมฺมา นั้นเสีย เลยไม่สนใจกับบรรดากับธรรม มันพลิกแพลงอย่างนั้นละกิเลสมันเร็ว เรื่องธรรมนี้พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วมีในบาลี เราไม่ได้มาอุทริพูดนะ นั้นละ กุสลา ธมฺมา คือไปพิจารณาคนตาย เขาตายแล้วเป็นอย่างนั้น เราเวลามีชีวิตอยู่เป็นอย่างนี้ ตายแล้วก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกันเขา ไม่ควรนอนใจ ให้พิจารณาเสียตั้งแต่ยังตาย นี่เขาตายแล้วหมดความหมายแล้วนั้น เรายังไม่ตายยังไม่หมดความหมายให้พิศตัวในทางที่ถูกที่ดี ให้นักขึ้นมากขึ้น นั่นท่านสอนอย่างนั้นนะไป กุสลา ธมฺมา เพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจตนเอง

เดี๋ยวนี้คนตายที่ไหนนิมนต์พระไป กุสลา ธมฺมา ถ้าเป็นหลวงตาบ่าวเขานิมนต์ไป กุสลา ธมฺมา เราจะถามเสียก่อน มีกล้วยหอมไหมละ มีกล้วยไขไหมละ ถ้ามีกล้วยหอมกล้วยไข้อาตมาก็จะไป ถ้าไม่มีอาตมาไม่ไป ก็จะกุสลาไปอย่างนั้นเสีย เดี่ยวนี้เป็นกุสลา ประเภทนั้นนะ หาแต่เงินแต่ทองข้าวของ คนตายแทนที่จะเห็นโทษ ไปกุสลาให้เขาเพื่อพิจารณาโทษทัณฑ์ที่จะเกิดขึ้นกับเราก่อนตาย หรือเวลาจะตายนี้จะแบบเดียวกันมันไม่พิจารณานะ มันก็เห็นตั้งแต่ไอ้หลังลายเท่านั้น ไปที่ไหนไอ้หลังลายเหยียบหัวมันไป ๆ ลูกศิษย์ตถาคตก็คือพระเจ้าพระสงฆ์ ผู้บวชมาเพื่อมรรคผลนิพพาน มันก็ไม่เห็นเหนื่อไอ้หลังลายไปได้ ให้ไอ้หลังลายเหยียบหัวมันไป

รู้จักไหมไอ้หลังลาย กระดาษนั้น ท่านสมมุติขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกแก่สงสาร ท่านตั้งนั้นถูกต้องแม่นยำ ไอ้เราหลงนี่ซิมันผิด ตั้งไว้นั้นเพื่อการสังคัมซึ่งกันและกัน เพราะมนุษย์เราเป็นสัตว์หมู่สัตว์พวก ต้องมีสิ่งเกี่ยวโยงเกี่ยวข้องกันด้วยวัตถุสิ่งของเครื่องตอบรับตอบแทนกัน ดิตหนีติตสิ้นเอาอันนี้เป็นเครื่องแก้ไขตัดแปลงไป ท่านหมายให้เป็นการสะดวกอย่างนั้น แต่เรากลับหลงเป็นบ้ากับไอ้หลังลาย บวชมาแล้วแทนที่จะมุ่งหน้ามุ่งตาต่อมรรคผลนิพพาน มันวิ่งไปหาไอ้หลังลายไปเสีย ไอ้หลังลายเลยดีกว่าธรรม ดีกว่ามรรคผลนิพพาน เลยกลายเป็นดีกว่าพระพุทธเจ้าไปเสีย ไอ้หลังลายมันเลยเลิศ

เดี๋ยวนี้ไอ้หลังลายเลิศ หัวพระเราจึงจมลงไป ๆ ไม่มีใครที่จะมุ่งหน้ามุ่งตาต่อมรรคต่อธรรมยิ่งกว่าไอ้หลังลายเลย ความโลภมีไอ้หลังลายเป็นอันดับหนึ่ง นอกนั้น

อะไรได้ทั้งนั้นเอาทั้งนั้น ขึ้นชื่อว่าความโลภ โลภไม่เลือก นี่ละ กุสลา ธมฺมา ท่านสอนแต่ก่อนท่านสอนให้เห็นภัย แต่เวลานี้ กุสลา ธมฺมา แอ้ม ๆ ๆ วันนี้ดิฉันตายแล้ว เราจะต้องได้อ้อหลังลายไม่มากก็น้อย มันไปอย่างนั้นเสียนะ กระแอมเสียก่อนก่อนจะออกจากวัดไป กุสลา ธมฺมา นี่พวกพระ กุสลา ธมฺมา พระกระแอมหาอ้อหลังลาย เข้าใจหรือ มันเป็นอย่างนั้นเดี๋ยวนี้นะ เมื่อเป็นอย่างนั้นมันผิดไปหรือการพูดอย่างนี้ แล้วที่ว่า กุสลา ธมฺมา ไปพิจารณามาดึกาให้เขา มาพิจารณาเทียบเคียงตนเองที่ยังไม่ตายก็เป็นอรรถเป็นธรรมขึ้นมา นั่นท่านสอนอย่างนั้น ไม่ได้สอนให้คนเป็นบ้าไปอย่างนั้น พวกกันจำเอาทุกผู้ทุกคนนะ

ธรรมเดี๋ยวนี้อันเปลี่ยนแปลง ถูกกิเลสเหยียบย่ำทำลายมอฆาธรรมไม่เห็นนะ เข้ามาในวัดแทนที่จะเห็นวัดเห็นพระเจ้าพระสงฆ์ กลับไปเห็นส้วมเห็นถ่านในภาพของวัดนั้นแหละ กลับไปเห็นมูตรเห็นคูในภาพของพระ ของวัดแล้วก็ของพระนั้นแหละ วัดอุที่เข้ามาบรรจุในวัดในวามีแต่วัดอุเป็นไปตามโลกตามสงสาร ที่ทำให้ลืมนื้อลืมนิ้วระดับประดาตกแต่ยังมีแต่ของที่โลกเขานิยมว่าคุณค่ามีราคา เอามาประดับตกแต่งในวัดในวา วัดนั้นเลยกลายเป็นวัดส้วมไป นั่น กลายเป็นส้วมไปแล้ว ทีนี้พระก็ตั้งตัวประพฤติปฏิบัติแทนที่จะเป็นศีลเป็นธรรม สมกับเป็นนามว่าพระอยู่ในวัด กลายเป็นผู้ปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว เหลือแต่หัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง ๆ เท่านั้นครอบศีรษะอยู่ปฏิบัติตัวเป็นมูตรเป็นคูไปหมดทั้งกาย วาจา ใจ นี่ก็ได้กลายเป็นมูตรเป็นคูในส้วมคือวัด วัดจึงเป็นส้วม พระเณรจึงกลายเป็นมูตรเป็นคูไปหมดด้วยกัน เวลานี้มันเป็นอย่างนั้นแล้วนะ อย่าว่าไม่เป็น มันเป็นอย่างนั้นแล้ว ไม่ได้เป็นวัด

วัตรข้อปฏิบัติที่สวยงามที่สุดที่เป็นคติเครื่องเตือนใจที่สุดอยู่ในวัด นั่นวัดของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น ไม่ได้หรูหราฟู่ฟ่า พระเณรมองดูรูปไหนดูเหมือนผ้าพับไว้ ๆ เพราะท่านปฏิบัติตามหลักศีลหลักธรรม หลักพระวินัยที่สะอาดสะอาดอันสุดยอดแล้วมาประดับพระ ด้วยความประพฤติปฏิบัติตน ก็กลายเป็นพระที่สวยงามด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยกิริยามารยาทไป นี้เรียกว่าพระ วัดสถานที่อยู่ของพระผู้ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติธรรม ก็เป็นสถานที่เหมาะสม ไม่หรูหราฟู่ฟ่าด้วยวัตถุสิ่งต่าง ๆ อันโลกสงสารเขานิยมชมชอบแต่กลับมาเป็นข้าศึกของวัด ๆ ท่านไม่หาสิ่งเหล่านี้มา หาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ นี้เรียกว่าวัด เรียกว่าพระ มีแต่ของสวยงาม

เข้ามาในวัดเลยกลายเป็นเห็นแต่ส้วมแต่ถ่านไม่เห็นวัดเลย เอ้ามองดูพระดูเณรก็เห็นแต่มูตรแต่คูเต็มวัดเต็มวาแล้วเป็นสิริมงคลที่ไหน ใครจะอยากไปวัดวัดแบบนี้ ส้วมแบบนี้ใครอยากไป ส้วมในบ้านเขาก็มีเขาไม่รังเกียจ แต่วัดที่กลายเป็นส้วมนี้เลวมาก รังเกียจกันมากทีเดียว นี่ละเทียบกันเข้ามาอย่างนี้ ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบ

ทำตัวให้ดี อย่าทำตัวเป็นสัวมเป็นถาน อย่าทำตัวเป็นมูครเป็นคูถในตัวของเราเอง ตัวของเราเองนี่จะเป็นสัวมเป็นถานเป็นมูตรเป็นคูถหมด ไปที่ไหนหมิ่นคลั่งทั่วไปหมด ด้วยความชั่วช้าลามก หาคความ หิริโอตตปยะ ต้อบาปต่อกรรมไม่ได้ มีแต่ความกระหึ่มยั้มย่องในพินินไฟคือบาปกรรมทั้งหลาย พวกนี้เป็นสัวมเป็นถานแบกสัวมแบกถาน นอนจมอยู่กับสัวมกับถาน การเคลื่อนไหวไปมามีแต่สัวมถานมันเคลื่อนไหวภายในมีแต่มูตรแต่คูถ เคลื่อนไปหมดด้วยความชั่วช้าลามก อย่าให้เป็นอย่างนั้นนะ

สิ่งเหล่านี้มีด้วยกันกับโลก ธาตุชั้นนี้ต้องบรรจุสิ่งเหล่านี้ไว้ แต่ความดีงามที่ประดับอยู่ในนั้น สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้เป็นที่รังเกียจ กลายเป็นที่น่าเคารพนับถือไปหมด เพราะความดีงามมีอยู่ในใจ ให้พากันจำเอา วันนี้ก็เทศน์เพียงเท่านี้ละ ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz